

PIŁSUDSKI- WALKA O WOLNOŚĆ (miniatura teatralna)

Autor: Dorota Drabik

Scena 1

Narrator: W 1914 roku Polska cały czas jeszcze znajdowała się pod panowaniem Rosji, Niemiec i Austrii. Jednak sytuacja zaczęła ulegać zmianie.

Do grupy Polaków podchodzi Piłsudski.

Piłsudski: Dzień dobry.

Polak 1: Dzień dobry, panie Piłsudski. Mamy dobre wieści.

Polak 2: Austria i Niemcy zaczęły walkę z Rosją.

Piłsudski: To wspaniała wiadomość.

Polak 1: Właśnie, panie Piłsudski. To sprzyjająca sytuacja dla utworzenia Polskiej Organizacji Wojskowej.

Piłsudski: Znakomity pomysł!

Polak 2: Proponujemy panu dowodzenie organizacją.

Piłsudski: Zgadzam się.

Scena 2

Scena bitewna. Piłsudski dowodzi grupą Polaków, która pokonuje Rosjan.

Narrator: Polskie oddziały pomogły Austriakom i Niemcom w walce z Rosjanami.

Do Piłsudskiego podchodzi Niemiec i Austriak.

Niemiec: Panie Piłsudski, Niemcy i Austria są wdzięczni panu i polskim żołnierzom za pomoc i odwagę.

Niemiec i Austriak odznaczają Piłsudskiego medalem.

Piłsudski: Dziękuję. W odpowiedzi na naszą pomoc, liczymy, że Niemcy i Austria zgodzą się na polską armię i polski rząd.

Austriak: Zgoda. Zaakceptujemy niepodległość Polski, jeżeli będziecie nam dalej pomagać.

Piłsudski: W porządku.

Scena 3

Narrator: Niestety, Niemcy i Austria nie dotrzymały słowa.

Piłsudski stoi wśród Polaków. Na drugim planie rzesze polskich żołnierzy.

Polak 1: Panie Piłsudski, Austria i Niemcy zwodzą nas. Oni nie życzą sobie ani polskiej armii ani polskiego rządu.

Piłsudski zwraca się do żołnierzy, przemawia.

Piłsudski: Żołnierze polscy! Nie będziemy już dłużej pomagać Niemcom i Austrii. Nie słuchajcie niemieckich ani austriackich rozkazów.

Scena 4

Narrator: Niemcy i Austria były rozgniewane tym, że polska armia przestała im pomagać.

Piłsudski stoi sam. Podchodzą do niego Niemiec i Austriak.

Niemiec i Austriak: Panie Piłsudski, pan zdradził Niemcy i Austrię. Jest pan aresztowany.

Wyprowadzają Piłsudskiego.

Piłsudski: Gdzie mnie zabieracie?

Niemiec i Austriak (ewent. osoby wyprowadzające): Do Magdeburga.

Scena 5

Narrator: Piłsudski przebywał w więzieniu przez ponad rok. W tym czasie w Niemczech wybuchła rewolucja, tak jak wcześniej to miało miejsce w Rosji. W niemieckim rządzie zapanowało przerażenie.

Niemiec: Obawiam się, że w Niemczech też mamy już rewolucję.

Austriak: Boże miej nas w swojej opiece!

Niemiec 2: Myślę, że może nam pomóc Piłsudski.

Austriak: Co pan przez to rozumie?

Niemiec 2: Pozwólmy mu mieć niepodległą Polskę.

Austriak i Niemiec: Niepodległa Polska będzie nam obroną przed rewolucją w Rosji.

Pokazują na mapie Polskę oddzielającą Niemcy od Rosji.

Scena 6

Niemcy uwalniają Piłsudskiego. Wychodzi z twierdzy magdeburskiej. Towarzyszy mu kilku Niemców.

Niemiec 1: Jest pan wolny, panie Piłsudski.

Niemiec 2: Zgadza się na niepodległą Polskę.

Scena 7

Narrator: Dziesiątego listopada 1918 roku Piłsudski przyjechał do Warszawy, a jedenastego listopada Piłsudski ogłosił niepodległą Polskę.

Piłsudski zwraca się do Polaków.

Piłsudski: Polska jest znowu niepodległym krajem!

Polacy: Hura!